

V objemu kapucinske knjižnice Krško: bibliopedagoško druženje z mladimi

In the Embrace of Capuchin Library Krško: Bibliopedagogical Socializing with the Youth

Urška Šoštar

Izvleček

Valvasorjeva knjižnica Krško, ki se nahaja v neposredni bližini knjižnice Kapucinskega samostana Krško, dediščino samostanske knjižnice s ponosom upravlja in predstavlja (mladim) obiskovalcem v okviru knjižnične vzgoje. Bližina samostanske knjižnice predstavlja dodano vrednost bibliopedagoški in domoznanski dejavnosti splošne knjižnice, saj omogoča knjižnično in knjižno vzgojo o zgodovini knjige in starih tiskih v primarnem okolju. Pomembno skupino obiskovalcev predstavlja šolajoča se mladina. Program predstavitve knjižnice je prilagojen starostni stopnji, času in interesu skupine ter obsega predstavitev zgodbe knjižnice in njenih knjižnih zakladov kakor tudi rokovanje s starimi knjigami. Takšno bibliopedagoško druženje predstavlja dopolnitev formalnega izobraževanja s področja zgodovine, književnosti, knjižne in knjižnične vzgoje, pa tudi (kulturne) vzgoje na splošno. Seznanjanje z lokalnim kulturnim spomenikom ima velik pomen tudi za ustvarjanje in utrjevanje lokalne kulturne identitete. Primarni namen prispevka je predstaviti potek in pomen bibliopedagoške ure v okviru domoznanske dejavnosti v pristnem okolju lokalnega kulturnega spomenika. Dopolnjuje ga pregled slikanic z ustrezno oziroma sorodno tematiko kot primerno sredstvo za seznanjanje z osnovami samostanskih knjižnic in zgodovine knjige.

Ključne besede:

samostanska knjižnica, Kapucinska knjižnica Krško, bibliopedagoška dejavnost, domoznanstvo, Valvasorjeva knjižnica Krško

UDK 027:37.013.32

Keywords:

monastic library, Capuchin Library Krško, bibliopedagogical activity, local studies, Valvasor Library Krško

Abstract

Valvasor Library Krško, located near the library of the Capuchin Monastery Krško, proudly manages and introduces the heritage of the monastic library to young visitors as part of their library education. The proximity of the monastic library to the public one adds value to the bibliopedagogical and local studies of the latter. This way, the public library has the ability to acquire and pass on the knowledge in book history and old prints in its primary environment. Students are an important group of its visitors. The programme of library presentation is adapted to the age, time and interest of the group, encompassing the story of the library and its book treasures as well as the handling of old books. Such bibliopedagogical socializing presents not only added value to the formal education on history, literature, library and book education but also to (cultural) education in general. Being familiarised with the local cultural monument has great meaning for the awareness of local cultural identity. The primary purpose of the article is to present the course and the meaning of the bibliopedagogical hour as part of the local study activity in a genuine environment of the local cultural monument. The paper is supplemented by a review of picture books with related content as a suitable means of learning the basics of monastic libraries and book history.

UVOD

Valvasorjeva knjižnica Krško je splošna knjižnica, ki deluje kot osrednja knjižnica za občini Krško in Kostanjevica na Krki. Od leta 1988, ko se je preselila v del prostorov stavbe Kapucinskega samostana Krško, se v njeni neposredni bližini nahaja bogata samostanska knjižnica. Z ukinitvijo samostana je kapucinska knjižnica postopoma prešla v dokončno upravljanje Valvasorjeve knjižnice, kar splošni knjižnici predstavlja in nalaga odgovornosti in obveznosti, hkrati pa prinaša tudi prednosti. Valvasorjeva knjižnica Krško namreč že vrsto let v svojo bibliopedagoško in domoznansko dejavnost vključuje vodene ogledе kapucinske knjižnice, kar predstavlja nadgradnjo njenih dejavnosti oziroma dodano vrednost v več pogledih. Interes za ogled knjižnice izrazijo številne skupine šolajoče se mladine, pa tudi odrasli obiskovalci, s čimer knjižnica dopolnjuje turistično ponudbo krške občine. Večino mladih obiskovalcev predstavljajo učenci 7. razreda osnovnih šol v omenjenih občinah, saj je ogled kapucinske knjižnice vključen v spoznavanje domače knjižnice v okviru nacionalnega projekta Rastem s knjigo, ter učenci 3. razreda lokalne osnovne šole, ki se s kapucinsko dediščino seznanijo ob dnevih evropske kulturne dediščine.

Pri tovrstnih ogledih samostanske knjižnice govorimo o prepletanju bibliopedagoške in domoznanske dejavnosti splošne knjižnice. Domoznanska dejavnost v grobem obsega zbiranje, evidentiranje, strokovno obdelovanje, urejanje, ustrezno hranjenje in posredovanje knjižničnega gradiva, ki je vezano na geografsko območje delovanja knjižnice. Pomemben del domoznanske dejavnosti je nedvomno tudi promocija domoznanskega gradiva in posebnih domoznanskih zbirk. Strokovna priporočila in standardi za splošne knjižnice (za obdobje 2018–2028) (Brenčič et al., 2019) v okvir domoznanske dejavnosti med drugim uvrščajo ozaveščanje o kulturni in naravni dediščini lokalne skupnosti. Kot namen domoznanske dejavnosti navajajo nudenje podpore razumevanju in raziskovanju lokalne skupnosti ter gradnji njene identitete, spodbujanje zanimanja za lokalno okolje, spodbujanje zavedanja pripadnosti lokalni skupnosti in skrb za ohranjanje vrednot lokalnega okolja.

KAPUCINSKA KNJIŽNICA KRŠKO

Za ustrezno predstavitev vloge in identitete knjižnice je treba poznati njene naloge, poslanstvo, zgodovino in okolje, v katerem deluje (Rupar Korošec, 2018). Knjižnica Kapucinskega samostana Krško se uvršča med samostanske knjižnice, ki so (po definiciji) namenjene teološkemu izobraževanju, verskemu bogoslužnemu delovanju in znanstvenemu raziskovanju menihov v samostanskih redovnih skupnostih (Bahor, 2009). Vendar se je z ukinitvijo samostana leta 2007 in s podpisom pogodbe o prenosu upravljanja kapucinske knjižnice in njenega knjižnega fonda s Slovenske kapucinske province na Valvasorjevo knjižnico Krško novembra 2017 namembnost knjižnice spremenila. Kapucinska knjižnica se je ohranila kot muzejska knjižnica oziroma zbirka v svojem primarnem okolju, saj ji je preobrazba iz samostanske v muzejsko knjižnico omogočila preživetje (Špelič, 2011). Tako danes govorimo o kulturnem spomeniku lokalnega pomena, katerega vsebina je dostopna javnosti, vendar pod posebnimi pogoji. Izposoja gradiva je možna samo v prostorih Valvasorjeve knjižnice in praviloma v znanstvene namene, za ogled knjižnice je potrebna predhodna najava.

Manjši bratje kapucini so meniški ubošten red, ki izhaja iz reda sv. Frančiška. Red, ustanovljen v Italiji, je bil uradno potrjen leta 1528. Zaradi svoje priljubljenosti med prebivalstvom se je začel hitro širiti po Evropi. Slovesnost ob postavitvi in blagoslovitvi temeljnega kamna kapucinskega samostana v Krškem je potekala leta 1640. Že ob načrtovanju samostana

Slika 1: Kapucinska knjižnica Krško

v Krškem so bratje kapucini poseben prostor namenili knjigam in knjižnici, saj so se zavedali, da je knjiga dobrina, hrana in orožje, ki prinaša znanje. Knjige so predstavljale temelj za gradnjo in pomoč k rasti v duhovnosti posameznika, saj so omogočale delo (labora), namenjene so bile bogoslužju (ora), predvsem pa so bile namenjene študiju v samoti celice (Špelič, 2011). Posledično knjige v krški kapucinski knjižnici odsevajo dejavnosti bratov kapucinov, ki so obsegale molitev, pridigo, duhovno oskrbo, spovedovanje, socialno skrb in pomoč, študij filozofije in teologije ter pomoč na zdravstvenem področju (medicina, farmacija). Danes kapucinska knjižnica kot muzejska knjižnica prek ohranjenega knjižnega fonda opozarja na kulturni nivo, strokovno in jezikovno znanje njenih nekdanjih uporabnikov (Dular, 1991). Če sledimo namembnosti samostanske knjižnice, je razumljivo, da največ literature, ki se nahaja v njenih prostorih, posega na področje teologije. Vpogled v ohranjeni knjižnični katalog kapucinske knjižnice razkriva tudi literaturo z drugih vsebinskih področij. Katalog sledi tedanji praksi v samostanskih knjižnicah in organizira splošno, teološko, filozofsko, medicinsko, zgodovinsko znanje med letoma 1502 in 1800 v 22 vsebinskih sklopov, združenih v abecedne oznake (A-X) ter v 5 skupin glede na velikost knjig (*in folio*, *in 4to*, *in 8vo*, *in 12mo*, *in 16to*). Navedbe o številu knjižnih enot oziroma o fondu krške kapucinske knjižnice se razlikujejo; najnovejši popis iz leta 2017 beleži 1487 fizičnih enot gradiva (Weiss, 2017). Jezikovna pestrost se odraža v prisotnosti knjig v latinskem, nemškem, italijanskem jeziku, manj je knjig v francoskem, slovenskem in hrvaškem jeziku; nekaj je večjezičnih. Najstarejša knjiga je t. i. Calepinov latinski slovar iz leta 1502, ki je tudi ena izmed treh postinkunabul v knjižnici. Inkunabule (prvotiski) iz krške kapucinske knjižnice hranijo v drugih ustanovah (Bahor, 2009).

»MED IZOBRAŽEVANJEM IN KULTURO« ALI BIBLIOPEDAGOŠKO DRUŽENJE V KAPUCINSKI KNJIŽNICI KRŠKO

Vodene ogledne knjižnice Kapucinskega samostana Krško izvaja več strokovnih delavcev

Valvasorjeve knjižnice Krško. V program, ki je prilagojen starostni stopnji in interesom skupine, sta vključena tako vsebina (predstavitev zgodbe knjižnice in posameznih knjig) kot tudi način ravnanja s starimi knjigami.

V grobem program vodenja obsega predstavitev reda kapucinov, okoliščin in razlogov za njihov prihod v mesto Krško, predstavitev njihovih dejavnosti ter prispevek njihovega delovanja lokalnemu okolju. Na podlagi ohranjenega knjižničnega kataloga se predstavi ureditev knjižnice, sledi predstavitev posameznih knjižnih zakladov in ohranjene knjižnične opreme.

Okolje stare knjižnice pa ne le omogoča, ampak zahteva razširitev razlage oziroma predstavitev knjižnice v bibliopedagoško druženje na temo spoznavanja starih tiskov in njihovih specifičnosti (od predstavitve razvoja knjižnih medijev, črkopisov, jezika, o prelomnici, ki jo predstavlja izum tiska, do posameznih pojmov, povezanih s starimi tiski).

Metode podajanja vsebine so različne. Majhnost kapucinske knjižnice in prostorska stiska Valvasorjeve knjižnice Krško onemogočata večjo pestrost uporabljenih metod pri podajanju vsebine. Tako je razlaga najpogostejše podana v kombinaciji razlagalne metode in metode pogovora. Z razlagalno metodo se obiskovalcem vsebina predstavi na preprost in dinamičen način v obliki ustne razlage, pri čemer se za ilustracijo izpostavijo posamezni predmeti, knjige in posamezna besedila. Pri metodi pogovora obiskovalci aktivneje sodelujejo in poskušajo z lastnim razmišljanjem priti do odgovorov ter tako dopolnjujejo lastno znanje (Trampuš, 1998).

Osnovna nit predstavitve knjižnice ostaja pri vseh skupinah obiskovalcev enaka, vendar starostno zelo heterogene skupine zahtevajo časovno, predvsem pa vsebinsko prilagoditev obsega predstavitve. Že kapucin, pater Metod, ki je ob obnovitvi samostana in odprtju knjižnice v osemdesetih letih 20. stoletja prvi prevzel in izvajal vodene ogledne po knjižnici, je pripravil tri, po zahtevnosti in obsegu, različne programe vodenja, in sicer za otroke do vključno 6. razreda osnovne šole, za učence 7. in 8. razreda osnovne šole ter srednješolce in posebej za odrasle obiskovalce, zlasti za izobražence.

Najmlajši obiskovalci iz prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja osnovnih šol začno spoznavati zgodbo stare samostanske knjižnice s predstavitvijo pojmov *knjižnica* (na splošno in s primerjavo njim poznanih knjižnic), *samo-stan*, *kapucini* (pri čemer se vključuje slikovno gradivo), sledi pogovor o konkretni knjižnici, njenem poslanstvu, o načinih pridobivanja knjig, o vsebini knjig itd. Pojasni se poimenovanje reda *kapucini*, ki izvira iz njihovega oblačila, habita s kapuco.

Zlasti pri najmlajših obiskovalcih temelji predstavitev na vključitvi čutil, saj je že ob vstopu v knjižnico poleg vida najbolj izpostavljeno čutilo voh zaradi specifičnega vonja opreme in starih knjig. Poišče se najtežjo, najboljšeje in največjo knjigo. Preprosto dejanje, ugasnitev luči v prostoru, izpostavi pomen svetlobe za branje in pisanje ter pripelje do pogovora o svetilih pred izumom elektrike; v knjižnici je ohranjeno stojalo za trske, *čelesnik*. Ogled na mizi razstavljenih knjig z vidika njihovega zunanega videza je zaradi mnogih specifičnosti starih tiskov (lesene platnice, zakovice, ojačani vogali itd.) lahko pravo doživetje.

Obvezna in vedno zanimiva je razlaga uporabe belih bombažnih rokavic ob rokovanju s stari knjigami. Z ogledom rokopisnih zvezkov in tiskanih knjig otroci spoznavajo razlike med pisano in tiskano knjigo. Tako se skozi družjenje knjigam in predmetom vdihuje življenje in se jih osmisli z zgodbami.

Pri učencih drugega vzgojno-izobraževalnega obdobja osnovnih šol obsega ogled knjižnice že podrobnejšo predstavitev, ki vključuje več novih, abstraktnejših, pojmov, kot so *kulturna dediščina*, *kulturni spomenik*, *kulturni spomenik lokalnega pomena*.

V zmanjšanem obsegu se predstavi knjižnični katalog kapucinske knjižnice. Pojasni se izvor izrazov *bukev* za knjigo ter *treskarica* za razstavljeni svečnik. Na podlagi ogleda rokopisnih študijskih zvezkov se spregovori o pomenu in dragocenosti papirja nekoč, na kar nakazuje izjemno drobna pisava. Kako je zvenela slovenščina v 16. in 17. stoletju, lahko mladi obiskovalci slišijo ob branju posameznih odlomkov iz razstavljene faksimilirane

izdaje Dalmatinove Biblije oz. ob branju katere zanimivejše in lažje razumljive pridige znanega kapucinskega pridigarja Janeza Svetokriškega.

Učenci tretjega vzgojno-izobraževalnega obdobja prihajajo na ogled z določenim predhodnim znanjem in izkušnjami, zaradi česar je predstavitev zgodbe kapucinske knjižnice že bolj poglobljena in z uporabo izrazov *reformacija*, *protireformacija*, *katoliška obnova*, *barok* itd. postavljena v zgodovinski in geografski okvir.

Na podlagi podrobnejšega ogleda knjižničnega kataloga samostanske knjižnice se predstavi pomen organiziranosti in oblikovanja zbirke knjig v knjižnico, s čimer se poudarita vloga in delo bibliotekarja.

Predstavitev že vključuje posamezna latinska poimenovanja in izraze, značilne za stare tiske, seveda s primernimi prevodi in pojasnili. Tako vsak uporabljen strokovni izraz dobi razlago s konkretnim prikazom. Učenci so seznanjeni z izrazi kot so npr. *kronogram* (v naslovu knjižničnega kataloga), *ekslibris*, *supralibros*, *unikat*, *inkunabula*, *faksimile*, *kustoda* itd. Predstavi se sestavne dele knjige in način beleženja formatov pri starih tiskih.

V razstavljenih knjigah lahko učenci opazujejo različne črkopise (*gotica*, *bohoričica*, *gajica*, *metelčica*) in se preizkusijo v branju posameznih besedil. Seznanijo se z osnovnimi pogoji hranjenja starih knjig in z osnovami restavriranja poškodovanih starih tiskov.

SAMOSTANSKE KNJIŽNICE IN STARI TISKI V OTROŠKEM LEPOSLOVJU

Odrasli obiskovalci so s tematiko samostanskih knjižnic pogosto seznanjeni, tudi na podlagi izkušnje ogledov podobnih vrst knjižnic. Najmlajšim obiskovalcem pa se lahko razmembra zapleteno zgodbo kapucinov in njihove knjižnice ter starih tiskov približa s pomočjo leposlovne literature na podobno tematiko. Pojem knjižnice (na splošno) je mladim zgodaj znan, tako iz praktičnega življenja kakor iz slikanic, ki jih ni malo na omenjeno temo. Redkeje se v otroškem leposlovju pojavljajo

stare, muzejske ali celo samostanske knjižnice, muzeji, samostani itd. Kar odraslim bralcem (če nekoliko posplošimo) pričarata roman U. Eca *Ime rože* ali pesem S. Gregorčiča *Samostanski vratar*, lahko najmlajši obiskovalci poiščejo v posameznih slikanicah, npr.:

- **T. Trnovšek (2011). *Zaklad pisarja Bernarda*. Stična: Muzej krščanstva na Slovenskem.**

Zgodba, ki predstavlja izgradnjo skriptorija stiškega samostana in delo njegovih pisarskih mojstrov v 12. stoletju, je opremljena z dejstvi in pojasnili besed iz sveta antikvarnega gradiva (rokopis, srednjeveški kodeks, pisar, skriptorij, pergament, iniciala).

- **J. E. Bogart (2017). *Beli muc in menih*. Hlebce: Zala.**

Slikanica z bogatimi ilustracijami, zapisana po starodavni irski pesmi Pangur Bán, ponazarja delo in umirjeno okolje v samostanski celici. Zgodba pripoveduje o menihu in njegovem prijatelju mačku, ki ju poleg bivanja v skupni samostanski celici povezuje radovednost in navdušenje pri opravljanju dela.

- **M. Furman (2015). *Deček in Zajcklošter*. Murska Sobota: Ajda, IBO Gomboc.**

Slikanica stke nit digitalne sedanjosti s preteklostjo skozi srečanje dečka Tima s skrivnostnim fantom Filipom, ki mu pripoveduje o življenju, delu in knjižnici v kartuzijanskem samostanu Žiče.

- **I. Marušič (2016). *Vesela dolina: o samostanu, ki postane grad, in o gradu, ki postane muzej*. Ljubljana: Tehniški muzej Slovenije.**

V slikanici je predstavljena zgodba oziroma poslanstvo stavbe, kjer danes domuje Tehniški muzej Bistra. Kakor sporoča že naslov knjige, se je namembnost stavbe spreminjala od samostana do gradu in nazadnje do muzeja. Samostan so v kraju Vesela dolina, ki se kasneje preimenuje v Bistro, zgradili menihi iz reda kartuzijanov. V knjigi je na kratko predstavljeno njihovo življenje in delo, ki je med drugim obsegalo tudi pisanje in prepisovanje rokopisnih knjig.

POMEN BIBLIOPEDAGOŠKEGA DRUŽENJA

Bibliopedagoško druženje na temo starih tiskov in samostanskih knjižnic v primarnem oziroma pristnem okolju predstavlja dodano vrednost v različnih ozirih, saj omogoča:

- razvijanje in krepitev kulturne in lokalne zavesti s spoznavanjem lokalnega kulturnega spomenika in njegovega kulturno-zgodovinskega pomena za lokalno okolje;
- spoznavanje pomena in pomembnosti varovanja in ohranjanja kulturne dediščine;
- dvig zavesti o pomenu knjižnic, branja, izobraževanja in kulture za razvoj lokalnega okolja;
- neformalno in sproščeno izobraževanje skozi empirično spoznavanje samostanske knjižnice in starih tiskov;
- dopolnitev pouka književnosti in zgodovine, torej lažje spoznavanje vsebin iz (lokalne) zgodovine, obdobja reformacije, protireformacije, baroka in povezovanje z že znanimi dejstvi;
- seznanitev z obstojem in delovanjem različnih vrst knjižnic glede na njihovo poslanstvo;
- spoznavanje in širjenje besedišča s področja (zgodovine) knjige in kulture;
- dopolnitev osnovnih knjižničnih dejavnosti z omogočanjem doživetja, občutenja in spoznavanja zgodbe samostanske knjižnice;
- sodelovanje splošne knjižnice z drugimi (vzgojno-izobraževalnimi) ustanovami v lokalnem okolju in širše, v določenem obsegu lahko govorimo o t. i. projektnem sodelovanju;
- promocijo kulturne znamenitosti in s tem dopolnitev lokalne turistične ponudbe.

Izraba danih okoliščin prinaša veliko pozitivnih izkušenj, a ne smemo zanemariti negativnih posledic. Nedvomno je ena večjih slabosti pri povečanem obsegu obiskovalcev izpostavljenost knjig in knjižnične opreme nihanju klime v prostoru, torej nihanju temperature in

vlage s priporočljivih vrednosti, ter izpostavljenost gradiva in materialov svetlobi. Zato je treba gradivo hraniti v primernih klimatskih razmerah, ki jih določajo mednarodni standardi za varovanje pisne kulturne dediščine (IFLA, 2000) in bibliopedagoško druženje v prostorih stare knjižnice izvajati ob upoštevanju Zakona o varstvu kulturne dediščine (2008), ki določa, da je »z dediščino treba ravnati tako, da se zagotavlja čim večja ohranitev njenih kulturnih vrednot za prihodnost« (36. člen).

Slabše prostorske razmere, predvsem prostorska stiska splošne knjižnice, onemogočajo nadgradnjo programa ogleda samostanske knjižnice v bolj dinamično druženje, kot so na primer doživljajsko-ustvarjalne delavnice.

SKLEP

Zgodba Kapucinske knjižnice Krško pripoveduje o umirjenosti in duhovni poglobljenosti, spoštovanju, znanju, poučevanju, ljubezni do knjig. To dediščino, zavedajoč se njene

neprecenljive vrednosti, Valvasorjeva knjižnica Krško s ponosom upravlja, neguje in predstavlja mladim obiskovalcem v okviru knjižnične vzgoje. Bližina samostanske knjižnice namreč predstavlja dodano vrednost domoznanski in bibliopedagoški dejavnosti splošne Valvasorjeve knjižnice Krško, saj omogoča knjižnično in knjižno vzgojo o starih tiskih v primarnem okolju. Pomembno skupino obiskovalcev predstavlja šolajoča se mladina. Program predstavitve knjižnice je prilagojen starostni stopnji, času in interesu skupine ter obsega predstavitev zgodbe knjižnice in njenih knjig kakor tudi rokovanje s starimi knjigami. Takšno bibliopedagoško druženje predstavlja dopolnitev formalnega izobraževanja s področja zgodovine, književnosti, knjižne in knjižnične vzgoje, pa tudi (kulturne) vzgoje na splošno. Kapucinska knjižnica namreč pooseblja skromnost in neprecenljivost, kar zahteva od obiskovalcev spoštovanje in ponižnost. To pa je govorica posebne razsežnosti, ki jo ob obisku začutijo le posamezniki. ●

Viri in literatura

- Bahor, S. (2005). Samostanske knjižnice na Dolenjskem. Kapucini in kapucinski samostan Krško. *Rast*, 16 (6), 673–691.
- Bahor, S. (2009). *Skriti knjižni zakladi*. Ljubljana: Narodna in univerzitetna knjižnica: Tuma.
- Brenčič, P. et al. (2019). *Strokovna priporočila in standardi za splošne knjižnice: (za obdobje 2018–2028)*. Ljubljana: ZBDS.
- Dular, A. (1991). Vloga, značaj in pomen muzejske knjižnice v sodobnem času. *Knjižnica*, 35 (2-3), 39–46.
- Dular, A. (2009). Muzej in muzejska knjižnica ter šola in šolska knjižnica. *Šolska knjižnica*, 19 (4), 212–217.
- Hreščak, M. (2017). Predstavitev knjižnice Narodnega muzeja Slovenije. *Knjižničarske novice*, 27 (9/10), 26–27.
- IFLA načela za hrambo knjižničnega gradiva in za ravnanje z njimi (2000). Ljubljana: Filozofska

fakulteta, Oddelek za bibliotekarstvo: Arhiv Republike Slovenije.

- Medved, K. (1996). Ura knjižne vzgoje ob humornih ilustracijah. *Knjižnica*, 40 (2), 107–120.
- Pristolič, T. (2009). Družba znanja in socialno mreženje v urbanih knjižnicah. *Šolska knjižnica*, 19 (4), 245–252.
- Rupar Korošec, M. (2018). Identiteta knjižnice in kulturna dediščina. *Knjižničarske novice*, 28 (4/5), 3–7.
- Špelič, M. (2011). Rekviem za samostansko knjižnico ... ali aleluja? *Knjižnica*, 55 (4), 17–30.
- Trampuš, C. (1998). *Obiščimo muzej*. Ljubljana: DZS.
- Vute, A. (2009). Delavnice v Narodnem muzeju Slovenije. *Šolska knjižnica*, 19 (4), 218.
- Weiss, J. (2017). *Popis knjig Kapucinske knjižnice Krško*. (Neobjavljeno gradivo).
- Zakon o varstvu kulturne dediščine. (2008).

URŠKA ŠOŠTAR, univ. dipl. bibl in zgod, zaposlena v Valvasorjevi knjižnici Krško
Naslov: Cesta krških žrtev 26, 8270 Krško
E-naslov: urska.sostar@knjiznica-krsko.si